

N. Sri Ram

N. Sri Ram was van 1953 tot 1973 Internationaal President van de Theosophical Society.

Hij was zeer geliefd als een sobere, rustige, zeer sociale en wijze man die veel voor elkaar kreeg zonder dat het opviel.

Wie was N. Sri Ram, de Internationale President van de Theosophical Society van 1953 tot 1973?

Sri Ram werd geboren op 15 december 1889 in Madras (nu Chennai) in India. De N voor zijn naam geeft de familienaam aan: Nilakanthan.

Zijn vader en moeder waren toegewijde theosofen en zo kwam hij al vroeg in aanraking met de literatuur. Hij studeerde aan het Madras Presidency College van 1904 tot 1910. Daarna werd hij leraar op verschillende theosofische scholen zoals de Mandanapalle High School en de High Schools van Bangalore en van Madras. Deze scholen maakten deel uit van het landelijke educatieprogramma dat gestart was door Annie Besant.

In 1919 kwam Sri Ram bij de redactie van Annie Besant's blad *New India*. Hij werkte ook voor de redactie van *The Leader* in Allahabad, een bekend nieuwsblad in die tijd. Maar hij werd meer en meer opgenomen in het werk van de Theosophical Society, waarvan hij in 1908 lid was geworden.

Zijn vader, een ingenieur, was lid sinds 1883.

Sri Ram werkte onder leiding van Annie Besant voor theosofie en "Home Rule", de onafhankelijkheid van India. Zijn grote talenten op het gebied van schrijven en journalistiek kwamen goed van pas in de redactie van het blad *New India* dat uitgegeven

werd door Annie Besant. Hij is bekend geworden door zijn openlijke breuk met het kastesysteem. Hij kortte zijn naam in tot Sri Ram en liet het gebruikelijke "Sastri" of "Sarma" achter zijn naam vervallen. "Sastri" en "Sarma" geven aan dat men is geboren in de kaste van de Brahmanen.

Sri Rams werk voor de Theosophical Society bestond uit het vervullen van veel functies op het hoofdkantoor van de TS in Adyar. Zo was hij penningmeester, secretaris en vice-president. Hij was zeer geliefd als een sobere, rustige, zeer sociale en wijze man die veel voor elkaar kreeg zonder dat het opviel. Tijdens zijn bestuur werd het "Adyar Library and Research Centre" verplaatst vanuit het hoofdkantoor naar een nieuw gebouw en ook de "Vasanta Press" kreeg een nieuw onderkomen in Besant Gardens.

Zijn zingen voor de "School of the Wisdom" zijn uitgegeven onder de titel: *The Way of Wisdom*.

Andere publicaties van Sri Ram zijn: *An Approach to Reality*, *The Human Interest*, *Human Regeneration*, *Life's Deeper Aspects*, *The Nature of our Seeking*, *On the Watch Tower*, *Seeking Wisdom*, *Theosophy the Divine Wisdom* en de bekende twee deeltjes van *Thoughts for Aspirants*.

De geschriften van Sri Ram gaven een nieuwe invalshoek aan de leringen. Zijn filosofie-

W i e w a s . . .

sche benadering week af van de gebruikelijke presentaties van morele principes van diverse religies. Hij verwees de mens naar zichzelf en stond dicht bij de leringen van Krishnamurti.

Gedurende de twintig jaar dat hij internationaal president was reisde Sri Ram veel over de wereld, wat het lot is van internationale presi-

denten van de Theosophical Society. Hij maakte overal indruk door zijn uitstraling van compassie- wijsheid.

Sri Ram gaf geen orders. Hij werkte als een 'oudere broer' met zijn collega's, die hem daarom aanspraken met 'Anna' een woord dat in Zuid India 'oudere broer' betekent.

Rukmini Devi, jarenlang voorzitter van het Internationaal Theosofisch Centrum in Naarden was zijn zus en Radha Burnier, de huidige internationale president van de Theosophical Society, is een dochter van Sri Ram.

Sri Ram overleed op 8 april 1973.

FvI

Een paar woorden van advies (1958)

(geschreven aan een lid)

N. Sri Ram

Ik ontving enige tijd geleden een brief van u waarin u zei dat u zich 'verdrietig en neerslachtig' voelt vanwege uw ogenschijnlijk falen. U haalde ook het oordeel aan dat over u was geveld 'aan de andere kant' waarvan u zei, dat u dat doorgekregen had. In verband hiermee zou ik u graag willen zeggen, dat zulke droomindrukken niet volledig vertrouwd kunnen worden. Het zou kunnen zijn dat u, omdat u een diepe onbewuste angst hebt om te falen, de scène tijdens de slaap hebt opgebouwd en dat deze toen doorkwam. Er is echt geen reden om bang te zijn om te falen, want dat gebeurt alleen wanneer men per se wil slagen.

Maar is het niet mogelijk een houding aan te nemen waarbij men zich ermee tevreden stelt om je best te doen zonder ofwel te mikken op succes ofwel bang te zijn om te falen? Ik veronderstel dat we het niet prettig vinden om te falen, omdat het ons pijn doet er aan te denken, dat we niet zijn wat we onszelf voorgesteld hadden. Maar in ons stadium - en daar hoor ik zeker ook bij - kunnen we niet anders dan falen, en zelfs herhaaldelijk falen, als ons doel of ideaal hoog genoeg is. Als succes volgt op onze poging, dan is dat heel fijn, maar als we niet slagen in ons werk, kunnen we ook dan heel tevreden doorgaan. Er is niemand die niet echt faalt, maar mensen beoordelen succes en falen naar wat ze aan de oppervlakte zien. Uiteindelijk zal natuurlijk alles goed moeten komen en ons ongeduld maakt het ons ondertussen echt moeilijk.

Met alle goede wensen.